

Geslaagde eerste Slootjesmiddag Roermond

Door Paul Monod de Froideville

Het is zover. Op woensdag 5 juni houden we van 14.00 tot 17.00u de eerste slootjesdag in Roermond. Een middag, dat wel. We zijn erg benieuwd of deze eerste slootjesdag ook publiek trekt. We hebben via de scholen immers genoeg reclame gemaakt.

Om half twee arriveren Nic Versteden en Hans Leushuis op de parkeerplaats bij de skatebaan bij de hockeyvelden op de Geuljanslaan. We verdelen de materialen en zetten met bordjes de route uit naar de plek bij het bruggetje, de tafel en het binnenmeertje.

Ik maak de tafels klaar met waterbakken zoekkaarten en schepnetjes, terwijl Nic en Hans teruglopen naar de parkeerplaats om de kinderen en hun begeleiders op te vangen.

Het werkt en het is nog geen twee uur als de eerste kinderen al arriveren. Grappig, ze hadden zelf al een schepnetje en een emmertje meegenomen. Na een korte instructie hoe ze met het schepnetje om moesten gaan en nadat de witte bakken gevuld waren met water uit de plas gaan ze aan de slag.

De eerste vangst ontlokt de kinderen enthousiaste kreten als: "Wauw ik wist niet dat er zoveel kleine beestjes in het water zaten", "Wat een gekrioel" "Wat is dat voor beestje", "Hebben we ook visjes gevangen?" Gewapend met de schepnetjes lopen de kinderen af en aan. Van plas naar tafel, schepnet legen, kijken en door. Weer scheppen. Ze krijgen er geen genoeg van.

Er komen ondertussen steeds meer kinderen en ouders bij. Gelukkig zijn ze niet te beroerd om de schepnetjes met elkaar te delen. Na herhaaldelijk scheppen vinden de kinderen pas de rust om echt heel goed te gaan kijken naar de vangst en deze met de zoekkaarten op naam te brengen.

Schrijvertjes, watervlooien, schaatsenrijders, rugzwemmer, staafwants, vlokreeftjes, steekmug, dansmug, larven van libellen, waterjuffers en eendagsvliegen vormen naast moeraslakken en Aziatische mossel het hoofdbestanddeel van het leven in deze poel.

Sommige diertjes kunnen we in een petrischaaltje doen en met dekseltje erop durft iedereen de libellenlarven en staafwants eens goed te bekijken. Of we nemen een loepje om al dat kleins goed te bestuderen. Poten tellen. Waar zitten de ogen, hoe beweegt het, allemaal aandachtspunten die de kinderen met elkaar delen. Want ze willen heel graag hun vangst tonen aan de anderen.

Om half vier start ik met het uitschrijven van de diploma's. Die willen de kinderen graag hebben. Voor sommigen is het zelfs het eerste diploma dat ze krijgen. We hebben bijna alle beschikbare diploma's moeten gebruiken! Ze zijn er maar wat trots op.

Om vier uur gaan de laatste kinderen met hun ouders weer naar huis. Niet voordat ze ons uitgebreid bedankt hebben voor een mooie middag. We kijken terug op een geslaagde activiteit, we hebben zo'n 40 kinderen op bezoek gehad. Veel meer dan we hadden gedurfd hopen.

Volgend jaar weer!

